

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครู ในยุคดิจิทัล โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

Creative Leadership of School Administrators Affecting the Effectiveness of Instructional Management of Teachers in Digital Era School Under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 1

รัตนา แปะโค¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์² ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร³

Rattana Paekho¹ Asst. Prof. Dr.Jinda Lapho² Dr.Charinda Pimpabud³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา เปรียบเทียบ หาความสัมพันธ์ หาอำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ประจำปีการศึกษา 2565 จำนวน 337 คน โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นตามขนาดโรงเรียน จำแนกเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 81 คน และครูผู้สอน จำนวน 256 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 2 ด้าน คือ ด้านที่ 1 ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .934 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .779 – .853 ด้านที่ 2 ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .953 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .808 – .911 และแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติการแจกแจง t และ F ทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตาม

ผลการวิจัยพบว่า

1. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก
3. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง จำแนกตามขนาดโรงเรียน และจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดโรงเรียน พบว่า โดยรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล

¹หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

¹Master of Education Program in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

²รองศาสตราจารย์หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

²Lecturer Master of Education Program in Educational Administration and Doctor of Education Program in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

³รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

³Vice Director of Sakon Nakhon Primary Educational Service Office 1

* ผู้ติดต่อ, อีเมล: รัตนา แปะโค, r0613819907@gmail.com

รับเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2567 แก้ไข 22 เมษายน 2567 ตอรับ 25 เมษายน 2567

5. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล มีความสัมพันธ์กันทางบวก ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา มีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัลได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ได้แก่ การมีวิสัยทัศน์ การแก้ไขปัญหา และการมีความความยืดหยุ่นและปรับตัว โดยมีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัลได้ร้อยละ 58

7. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จำนวน 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ 2) ด้านการแก้ไขปัญหา และ 3) ด้านการมีความความยืดหยุ่นและปรับตัว

ABSTRACT

This research had the objective to study, compare, determine the relationship, identify the predictive power and establish the guidelines for developing the creative leadership of school administrators affecting the effectiveness of instructional management of teachers in digital era in school under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 1. The sample group used in the research was school administrators and teachers in schools of Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 1 of the academic year 2023 in the number of 337 people by using Multi-Stage Random Sampling. It was classified into 81 school administrators and 256 teachers. The tool used in collecting the data were 2 – aspect rating scale questionnaire. The first aspect is the creative leadership of school administrators with the reliability of .934 and the classification power value between .779 – .853. The second aspect the effectiveness of instructional management of teachers in digital era with reliability of 0.953 and the classification power value between .808–.911. The statistics used in analyzing the data were percentage, means, standard deviation, (t – test), (F – test), hypothesis test by One – Way ANOVA, Pearson's Product – Moment Correlation and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The research results were as follows.

1. The creative leadership of school administrators were overall at a high level.
2. The effectiveness of instructional management of teachers in digital era were overall at a high level.
3. The creative leadership of school administrators classified by position, size of school and work experience in overall were different at the 0.01 level of significance.
4. The effectiveness of instructional management of teachers in digital era classified by position and size of school in overall were different at the .01 level of significance, whereas in terms of work experience, overall, there were no differences.
5. The creative leadership of school administrators and the effectiveness of instructional management of teachers in digital era were positively correlated at the .01 level of significance.
6. The creative leadership of school administrators could predict the Effectiveness of Instructional Management of Teachers in Digital Era at the .01 and .05 level of significance, covering three aspects, namely building of vision, problem solving and flexibility with the forecast power of the Effectiveness of Instructional Management of Teachers in Digital Era at 58%.

7. The guidelines for developing the creative leadership of school administrators affecting the effectiveness of instructional management of teachers in digital era in school under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 1 for three aspects including building of vision, problem solving and flexibility.

Keywords: Instructional Leadership, Effectiveness of Instructional Management in Digital Era

บทคัดย่อ

ประเทศไทยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงไปสู่ยุคดิจิทัล โดยรัฐบาลได้ประกาศนโยบายประเทศไทย 4.0 หรือ Thailand 4.0 การจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลที่เทคโนโลยีเข้ามามีอิทธิพลเป็นอย่างมากนี้ จึงกลายเป็นความท้าทายใหม่ของผู้บริหารและครู ในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยผู้บริหารทำหน้าที่สำคัญในการเป็นผู้นำขับเคลื่อนกระบวนการทางการศึกษาให้เหมาะสมกับสภาพบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปในยุคดิจิทัล (อติพร เกิดเรือง, 2563, หน้า 119) ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์จึงเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัลและประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัลขึ้นอยู่กับความสามารถในการดำเนินงานให้บรรลุผลตามเป้าหมายของสถานศึกษาที่กำหนดไว้

ปัญหาในด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล พบว่าครูมีความเชี่ยวชาญและความสามารถในการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ครูขาดความรู้ ความเข้าใจ ในการวัดและประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2563) อีกทั้งยังขาดทักษะในการประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการจัดการเรียนรู้ (ฉัตรชัย หวังมีจงมี, 2560) ครูต้องปรับตัวและเร่งพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล เพื่อให้สามารถใช้เทคโนโลยีที่มีในการจัดการเรียนรู้ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ (สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2563, หน้า 85)

จากสภาพปัญหาและความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า ปัจจุบันผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์และครูผู้สอนควรจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลให้มีประสิทธิผล ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพและคุณภาพของการจัดการศึกษา และที่สำคัญที่สุด คือ คุณภาพและผลลัพธ์ของผู้เรียนที่จะเกิดขึ้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ควบคู่ไปกับการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล

คำถามของการวิจัย

1. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน อยู่ในระดับใด
2. ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน อยู่ในระดับใด
3. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
4. ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
5. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร

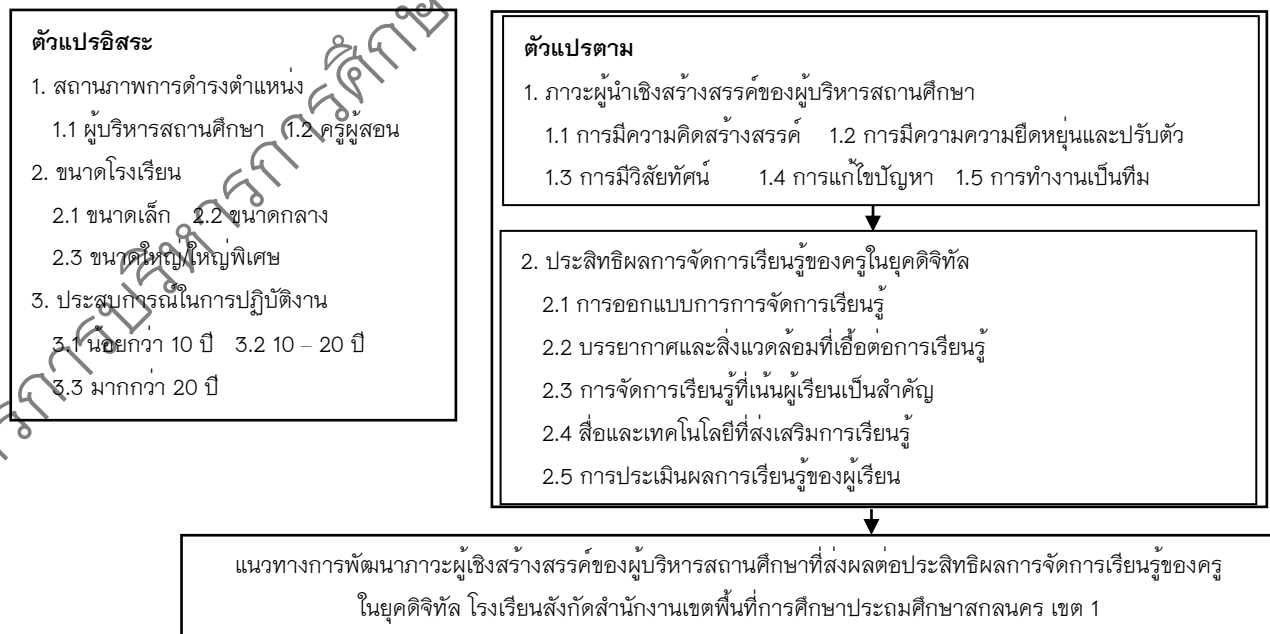
6. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาด้านใดบ้างที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

7. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน
3. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
4. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน
6. เพื่อศึกษาอำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน
7. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและตัวอย่าง

1. ประชากร คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 2,618 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 174 คน และครูผู้สอน จำนวน 2,444 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2565 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน ได้เกณฑ์กลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำ จำนวน 335 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง 337 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 81 คน และครูผู้สอน จำนวน 256 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ได้จากการสังเคราะห์ แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) การมีความคิดสร้างสรรค์ 2) การมีความยืดหยุ่นและปรับตัว 3) การมีวิสัยทัศน์ 4) การแก้ไขปัญหา 5) การทำงานเป็นทีม และตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล ที่ได้จากการสังเคราะห์ แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) การออกแบบการเรียนรู้ 2) บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 3) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 4) สื่อและเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการเรียนรู้ 5) การประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง และได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อออกหนังสือ ขอความอนุเคราะห์ไปยังโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1
2. ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามพร้อมแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 337 ฉบับ ถึงโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีจัดส่งด้วยตนเอง และแบบส่งทางไปรษณีย์
3. เมื่อได้แบบสอบถามกลับมาครบแล้ว จึงนำไปปรึกษาคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อนำไป จัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนโดยใช้ค่าสถิติ ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือวิจัย ได้แก่ การตรวจสอบความตรง ของแบบสอบถามโดยใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อรายการกับประเด็นหลักของเนื้อหา หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม ของเพียร์สัน และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีของครอนบาค

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อ 1 และ 2 ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สมมติฐานข้อ 3 และ 4 ใช้สถิติทดสอบ t - test และเอฟ (F - test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ เชฟเฟ่ หรือ LSD. วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม สมมติฐานข้อ 5 ใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายแบบเพียร์สัน และสมมติฐานข้อ 6 ใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สรุปได้ดังนี้

1. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมาก
3. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า
 - 3.1 ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่าโดยรวม มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
 - 3.2 ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า โดยรวมมีความแตกต่างกัน
 - 3.3 ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่าโดยรวม มีความแตกต่างกัน
4. ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า
 - 4.1 ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่าโดยรวม มีความแตกต่างกัน
 - 4.2 ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า โดยรวมมีความแตกต่างกัน
 - 4.3 ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่าโดยรวม ไม่แตกต่างกัน
5. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .75
6. ตัวแปรภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัลโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ที่นำมาวิเคราะห์ จำนวน 5 ด้าน

พบว่า มีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน โดยรวม ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ การมีวิสัยทัศน์ การแก้ไขปัญหา และการมีความความยืดหยุ่นและปรับตัว

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ การมีวิสัยทัศน์ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ เท่ากับ .36 รองลงมา คือ การแก้ไขปัญหา (X_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ เท่ากับ .31 และการมีความความยืดหยุ่นและปรับตัว โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ เท่ากับ .15 ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ด้านนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ได้ร้อยละ 58 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ $\pm .35$

สามารถเขียนสมการการวิเคราะห์พหุคูณถดถอยในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$Y' = 2.01 + 0.25X_3 + 0.22X_4 + 0.08X_2$$

และสามารถเขียนสมการการวิเคราะห์พหุคูณถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Z' = 0.36X_3 + 0.31X_4 + 0.15X_2$$

7. แนวทางการพัฒนา ผู้วิจัยนำภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล มีจำนวน 3 ด้าน ที่ต้องได้รับการพัฒนา ประกอบด้วย การมีวิสัยทัศน์ การแก้ไขปัญหา และการยืดหยุ่นและการปรับตัว

อภิปรายผลการวิจัย

1. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ที่มีความรอบรู้ นำความคิดใหม่ ๆ มาใช้แก้ปัญหา กระตุ้นให้บุคลากรในองค์กรร่วมมือกันปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เสาวณีย์ สมบูรณ์ศิริวัฒน์ (2562, หน้า 83 – 84) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินการปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน โดยรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จึงมีการร่วมกันกำหนดมาตรฐานการศึกษา ออกแบบการจัดการเรียนรู้ สร้างสรรค์ประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้อยู่ในแนวทางที่เหมาะสม ใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยช่วยในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาทั้งระบบอย่างมีคุณภาพ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรชมล ปัญญาทิพย์ (2564, หน้า ๙) ได้ทำการศึกษาเรื่อง บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โดยรวมอยู่ในระดับมาก

3. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า

3.1 ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมพบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นมากกว่าครูผู้สอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้นำในการกำหนดนโยบายของโรงเรียน ให้มีการปฏิบัติตามนโยบาย แผนงาน โครงการ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และกำกับดูแลให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ส่วนครูผู้สอนจะเป็นผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งอาจได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานเพียงบางส่วนเท่านั้น จึงทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ซูไฮรี มะลีเป็ง (2565, หน้า 150 – 155) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามตัวแปรเพศ ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวม พบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา มีความแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โรงเรียนขนาดเล็ก มีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหาร ครู และนักเรียน ในโรงเรียนขนาดเล็กมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดดีกว่าโรงเรียนขนาดกลาง ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ผู้บริหารสามารถจูงใจให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาร่วมกันปฏิบัติหน้าที่เพื่อบรรลุตามเป้าหมาย ตามแผนหรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ส่งผลให้การปฏิบัติหน้าที่บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วีระเทพ พัดพรหม (2566, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้อำนวยการโรงเรียนสภาพปัจจุบัน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมพบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 10 ปี มีความคิดสร้างสรรค์และสามารถนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้เพื่อสร้างผลงานที่เป็นผลผลิตหรือนวัตกรรม เหมาะสมกับสภาพบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปในยุคดิจิทัล มีวิสัยทัศน์ จินตนาการและค้ำจุนด้วยวิธีการหรือแนวทางใหม่ ๆ อย่างทำทนาย จึงทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนปฏิบัติงานน้อยกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นมากกว่า สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ซูไฮรี มะลีเป็ง (2565, หน้า 150 – 155) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า

4.1 ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นมากกว่าครูผู้สอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาด้านประสิทธิภาพการจัดการศึกษา เป็นผู้นำในการขับเคลื่อนและกำหนดทิศทางในการจัดการศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของหยาดทิพย์ ซีซอง (2564, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผล

ต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูพาน ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวม พบว่า ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โรงเรียนขนาดเล็ก มีความคิดเห็นมากกว่า โรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนขนาดเล็กนักเรียนทุกคนได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครู ได้รับการเรียนรู้ตามความต้องการที่ถูกต้องและ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรชมล ปัญญาทิพย์ (2564, หน้า ๖) ได้ทำการศึกษาเรื่อง บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล ตามความคิดเห็นของครูจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3 ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวม พบว่า ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ของครูผู้สอนในโรงเรียนส่งผลให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและเต็มตามศักยภาพ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุปรียา ไตรยะพันธ์ และ รชฎ สุวรรณภูมิ (2565, หน้า 932) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สภาพ ปัญหาและแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า สภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบ จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานโดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน

5. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา และประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล โดยรวม พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .75 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษามีการติดตามส่งเสริม สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งครูผู้สอนซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษา จึงทำให้ครูผู้สอนตระหนักในบทบาทและหน้าที่ในการจัดการเรียนรู้ของตนเอง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จินตนา ตีดวงพันธ์ (2565, หน้า 193) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูพาน ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.76

6. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล จำนวน 5 ด้าน พบว่า มีจำนวน 3 ด้าน สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล โดยรวมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษามีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ของหน่วยงานที่ทันสมัยทั้งปัจจุบันและอนาคต สามารถมองภาพในอนาคต ที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง สอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กร นำแนวคิดใหม่ ๆ ทางการบริหารการศึกษา มาใช้ในการบริหาร เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เหมาะสมกับโลกในยุคดิจิทัล สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จินตนา ตีดวงพันธ์ (2565, หน้า 193) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูพาน ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำ

เชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษามีอำนาจพยากรณ์ การจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล มีจำนวน 3 ด้าน คือ 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ 2) ด้านการแก้ไขปัญหา และ 3) ด้านการมีความยืดหยุ่นและปรับตัว แสดงว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ด้านดังกล่าวมาปรับใช้ในการบริหารสถานศึกษาต่อไป

1.2 จากผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล มีจำนวน 3 ด้าน คือ 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ 2) ด้านการแก้ไขปัญหา และ 3) ด้านการมีความยืดหยุ่นและปรับตัว แสดงว่า ครูผู้สอนควรนำภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ด้านดังกล่าวมาปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัลเพื่อให้จัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

1.3 จากผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล มีจำนวน 3 ด้าน คือ 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ 2) ด้านการแก้ไขปัญหา และ 3) ด้านการมีความยืดหยุ่นและปรับตัว ดังนั้นควรมีการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ดังกล่าว ของผู้บริหารสถานศึกษาให้เข้มข้นมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนเพิ่มมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบอื่นที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาเพิ่มเติมในบริบทของโรงเรียนประถมศึกษา โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษา

2.2 ควรศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาและการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อผลลัพธ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

2.3 ควรมีการนำภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ 2) ด้านการแก้ไขปัญหา และ 3) ด้านการมีความยืดหยุ่นและปรับตัว มาพัฒนาประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ให้ดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

จินตนา ดีดวงพันธ์. (2565). *ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

ฉัตรชัย หวังมีจมี. (2560). สมรรถนะของครูไทยในศตวรรษที่ 21: ปรับการเรียนเปลี่ยนสมรรถนะ. *Journal of Roi Kaensam Academi*, 12(2), 47 – 63.

- ชูไฮรี มะลิเบ็ง. (2565). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- พาสนา จุลรัตน์. (2561). การจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนในยุค Thailand 4.0. *Veridian E – Journal, Silpakorn University*, 11(2), 2363 – 2380.
- วรรณมล ปัญญาทิพย์. (2564). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. พะเยา: มหาวิทยาลัยพะเยา.
- วิระเทพ พัดพรหม. (2566). ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2563). ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในศตวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552 – 2562). กรุงเทพฯ: สกสศ.
- สุกัญญา แซ่ม้อย. (2563). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุปรียา ไตรระชะพันธ์ และ รชฎ สุวรรณภู. (2565). สภาพ ปัญหาและแนวทางการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยนครพนม*, 7(3), 931 – 944.
- เสาวณีย์ สมบูรณ์โรรัตน์. (2562). การศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- หยาดทิพย์ ชีซอง. (2564). ปัจจัยภาวะผู้ทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อดิพร เกิดเรือง. (2563). การส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อรองรับสังคมไทยในยุคดิจิทัล. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 10(1), 173 – 183.